

bezpodmínečného dobrovolného vzdání služby a bez disc. výroku (§ 74 cit. zák.). Tím, že tak učinily, porušily nezákonným způsobem jeho práva.

Č. 4771.

Státní občanství (Slovensko): * Ustanovení § 41 zák. čl. L : 1879 nemůže se dovolávat žena, jež, jsouc před sňatkem svým státní občankou uherskou, provdala se za státního občana uherského a u které tudíž ztráta dosavadního státního občanství nenastala.

(Nález ze dne 6. června 1925 č. 1851/24).

Prejudikatura: Boh. 4559 adm.

Věc: Valerie F. v Bratislavě proti ministerstvu vnitra stran státního občanství.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl žádosti st-lky o přiznání čsl. státního občanství podle § 41 zák. čl. L : 1879, poněvadž toto ustanovení se ke st-lce nevztahuje a ona nemůže tudíž z něho odvozovati pro sebe nároku na opětné přijetí do čsl. státního svazku, neboť čsl. státního občanství podle ustanovení § 1. úst. zák. pokud se týče podle čl. 62 smlouvy Trianonské dříve nikdy neměla a sňatkem je tudíž ztratiti nemohla.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou.

Paragraf 41 zák. čl. L : 1879; o nějž st-lka svou žádost za udělení čsl. státního občanství výslovně opřela, ustanovuje v původním svém znění (pokud zde přichází v úvahu) takto: »Žena, která uherské státní občanství.... sňatkem s cizincem ztratila, budiž, jestliže ovdoví a jestliže bude na území uherské koruny do svazku některé obce přijata nebo jí bude přijetí přislíbeno, k žádosti své nazpět přijata za uherskou státní občanku.«

Z ustanovení toho je nepochybně patrné, že vztahuje se toliko ku případům, v nichž žena uherské státní občanství ztratí tím, že provdávši se za cizince, nabude sňatkem cizího státního občanství t. j. jiného státního občanství, než měla za svobodna. Z toho plyne, že ustanovení § 41 zák. čl. L : 1879 nemůže se dovolávat žena, jež, jsouc před sňatkem svým státní občankou uherskou, provdala se za státního občana uherského a u které tudíž sňatkem ztráta státního občanství vůbec nenastala.

Že by st-lka provdáním svým za Vojtěcha S. v r. 1912 byla své dosavadní státní občanství uherské ztratila, stížnost ani netvrdí. Naopak je z přednesení st-lčina v řízení správním i ve stížnosti patrné, že Vojtěch S. byl státním občanem uherským příslušným domovsky do Budapešti.

Neztratila-li tedy st-lka sňatkem s Vojtěchem S. státní občanství uherské, nemůže se podle toho, co shora uvedeno, na ustanovení § 41 uvedeného zák. čl. odvolávat a nepadá tudíž na váhu ani okolnost, že měla za svobodna domovské právo na území, jež později připadlo z býv. království uherského k republice čsl. — — —